

ІВАНУ СЕМЕНОВИЧУ СМІЯНУ – 95!!!

Батько української Педіатрії,
Світоч української Науки,
Великий Учитель,
Лікар-Педіатр

Життя кожної людини – це особливий календар, а життя Івана Сміяна – це приклад завжди активної життєвої позиції, сильної волі, цілеспрямованості, наполегливості, високої працездатності, невичерпної енергії і водночас скромності та щирості.

Завдяки таким людським чеснотам Іван Семенович пройшов шлях від простого селянського хлопчика із Сумщини до Олімпу національної педіатричної науки, став Світлом у науковому світі, створив фундаментальну науково-педіатричну школу в Україні.

Немає школи без Вчителя, як немає науки без Авторитету! Сьогодні Іван Семенович Сміян – видатна постать України, його ім'я знане в Україні та за її межами як ім'я видатного українського педіатра, відомого вченого, талановитого педагога, доктора медичних наук, професора, члена-кореспондента НАМН України, академіка Академії наук вищої школи України, заслуженого працівника вищої школи.

«Мудра Людина, за будь-яких обставин, завжди залишається собою» (Луцій Анней Сенека).

«А мудрість, що походить з гори, найперше чиста, потім мирна, поблажлива, примирлива, милосердя та добрих плодів повна, безстороння, нелицемірна. Плід праведности сіється в мирі тим, хто мир чинить» (Як. 3:17–18).

Як добрий Пастир, Іван Семенович зібрав численних учнів, «знаю Своїх, і Свої мене знають» (Євангеліє від Св. Івана 10:1–15), навчив, дав путівку в життя та благословив їх на жертвну місію лікаря-педіатра.

«Будьте наполегливими, з Богом у серці, навчаннями вашого батька і вашої матері завжди в пам'яті, з любов'ю і співчуттям до обездолених, з вірою і з ентузіазмом, глухі до похвали і критики, стійкі до заздрості, відкриті лише до добра! Не наука, а милосердя, любов змінили світ у певні періоди...» (Святий Джузеппе Москаті).

Можна лише дивуватися енциклопедичному рівню знань Івана Семеновича і ширині наукових тематик,

якими займалися 43 його учні-дисертанти. Як науковий керівник, Іван Семенович завжди вмів дати перспективну тему дисертації, побачити майбутні тенденції розвитку наукових досліджень, які залишаються актуальними й надалі.

Життєвим кредо Івана Семеновича є: «Медицина – це поєднання науки і практики», а своїм власним життям Іван Семенович показує, що в медицині неможливо від'єднати науку від практичної діяльності лікаря. «Так ось, не було жодного дня, щоб, оглядаючи хворого та призначаючи йому лікування, я не думав: чи є інші шляхи покращення допомоги конкретній дитині?». *«Ознака мудрості людини – діла узгоджуються зі словами» (Луцій Анней Сенека).*

Іван Семенович переконаний, що майбутнє дитини, суспільства і людства перебуває у прямій залежності від стану здоров'я малюка, тому педіатрія стала невід'ємною складовою його життя. Педіатрія – фах, який підкреслює жертвовність, глибину та велич душі, доброту та щирість серця, готовність до щоденної копіткої, іноді навіть невдячної праці. *«Доброта душі є царською чеснотою, здатною направляти розум і волю».*

«Пам'ятайте, що жити – це місія, обов'язок, біль! Кожен з нас мусить мати своє місце боротьби. Якщо Бог хоче використати вашу шляхетну професію, це означає, що Він хоче послужитися вами, щоб засіяти добро в серцях» (Святий Джузеппе Москаті).

Життя вимірюється вчинками, діяннями, а не часом... Людська дорога – як довга нива життя: вона буває не лише щасливою та радісною, але й важкою, із малими та великими труднощами. Життєвий досвід Івана Семеновича, наполегливість, наснага до творчої праці є прикладом уміння здолати та побороти труднощі, що зустрічаються на дорозі життя. Відповіді на складні життєві питання знаходимо у книгах-спогадах Івана Семеновича... «Я впевнено дохожу до висновку: є лише дві речі, як основа комфортного життя – це віра в Бога і насолода від праці». Щастя людини – в ній самій. Вона щаслива тоді, коли духом багата, коли морально чиста, фізично досконала.

Сьогодні, дорогий наш Вчителю, ми щиро вітаємо Вас із Ювілеєм, низький уклін Вам, глибока шана та вдячність, яку важко передати словами...

*Як нам явити почуття без слів?..
Слова... такі високі і гарячі...
Проте любов... не хоче галасів,
Та як без слів нам виразити вдячність?..*

*Загляньте в серце, в очі і лице...
Як серце чисте, добре, не лукаве.
Обличчя світле, миле і просте,
А погляд ясний, чесний і ласкавий.*

*То слів не треба. Запевняю Вас.
Мовчання більше слів сказати може.
В такій душі говорить Сам Христос.
Тож вслухайтесь. Почуйте слово Боже.*

(Анна Тиховліс)

Любий наш Батьку, Іване Семеновичу, ми дякуємо Господу, що дав нам ласку бути Вашими учнями, послідовниками Івана Сміяна – Світоча педіатричної школи, ревного служителя української науки, та смиренно просимо в Бога мудрості – не посоромити імені нашого Вчителя, гідно примножувати Ваше надбання!

*За все, що маю, дякую Тобі,
За все, що маю і що буду мати...*

**З глибокою вдячністю та любов'ю –
Ваші учні**

